

ادعای روس و انگلیس از قرارداد ۱۹۰۷

۱۷ خرداد ۱۴۰۳ ساعت ۱۴:۰۷

روس و انگلیس مدعی بودند این قرارداد برای پیشبرد رفاه، امنیت و رشد داخلی ایران است و قرارداد این مهم را به ثمربخش ترین وجه ممکن محقق می کند

در دوران حضور روسیه و انگلیس، دو کشورهای سیاست‌های متفاوتی را در قبال یکدیگر پیش گرفتند. سیاست دو کشور ابتدا در قالب تقابل و رقابت بود، اما بعد از مدتی این سیاست تبدیل به رفاقت و همکاری شد. این سیاست اولین بار از طریق قرارداد ۱۹۰۷ عملی شد، هر چند سیاستمداران دو کشور، هدف این قرارداد را موارد دیگری ذکر می کردند.

«روس و انگلیس درست در زمانی که بحث استبداد و آزادی در ایران جریان داشته قرارداد ۱۹۰۷ را بین خود امضا کردند و مدعی شدند این قرارداد برای پیشبرد رفاه، امنیت و رشد داخلی ایران است و قرارداد این مهم را به ثمربخش ترین وجه ممکن محقق می کند. سر ادوارد گری وزیر خارجه وقت انگلیس خاطر نشان ساخت ایران همیشه قدرتی را علیه قدرت دیگر برانگیخته و آنان را به بازی گرفته است، به همین دلیل سیاست‌های ایران بین دو قدرت بزرگ تنش ایجاد می کرد. به دید او قرارداد ۱۹۰۷ تفاهمی دوستانه بود بین روس و انگلیس که از وخیم تر شدن اوضاع پیشگیری می نمود. وزیر خارجه انگلستان بر این باور بود که اشاره به استقلال و تمامیت ارضی ایران در مقدمه معاهده مزبور، به واقع امری تشریفاتی به شمار می آمد و در حقیقت به دلیل امتیازات واگذار شده به قدرت‌های بزرگ در خلال قرن نوزدهم، ایران به صورت لانه زنبور درآمد بود و نمی توانست یک واحد سیاسی ماندگار تلقی شود. برای گری مهمترین مسئله خاورمیانه‌ای سیاست بریتانیا موضوع ایران بود به همین دلیل نوشت مسئله ایران بیش از هر موضوع دیگری او را فرسوده کرده است.»

منبع: حسین آبادیان، ایران از سقوط مشروطه تا کودتای سوم اسفند، تهران، موسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی، ۱۳۸۵، صص

۵۸- ۵۹

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49654-ادعای-روس-انگلیس-از-قرارداد-۱۹۰۷>